

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидіета; важъ отъ имперіята, 4 бѣли мецидіета. Спомоществаніята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относятъ до редакціята надписувать-са до Никола Геновичъ. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществаніята стана направо у Ц—градъ-Галата при Никола Геновичъ, издатели на вѣстникътъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Съ послѣдната поща прѣйхми пакъ нѣкой си кореспонденциѣ отъ България които ни разказуватъ интригите които балкапанскити чорбаджии правѣли срѣщу Турція. Тѣ ни съобщаватъ още нѣколко писма снабдени съ съ тѣхнитѣ своеръчни подписи.

Въ тѣя писма, които ний имамъ предъ очити си, балкапанскити чорбаджии сѣ мѣчатъ да докажатъ вредността на нашиятъ вѣстникъ и умоляватъ своитѣ мѣстни сътрудници да глѣдатъ да въспрѣтъ нѣговото разпространение.

Наистина ний чувахми отъ балкапанскити мекерета чи тѣ расписали на сѣкъдъ за да убѣдятъ нашитѣ вѣнши съотечественици да не прѣматъ Турція: чи Турція нѣма да отиди за много врѣме; чи пай най сетѣ Турція нѣма да съществувана до когато тя ще са бори съ съ тѣхъ. Нѣ отъ друга страна ний не отдавахми никакво повѣреніе на тѣя слухови, като имамми на сърце народни интереси, народ нти нужди, народното образование.

И тѣя слухови, които бѣха въ цѣла столица, изчезнаха съвършено отъ нашитѣ мисли като видѣхми доброто и вѣстителното дочакуваніе на Турція отъ страна на нашитѣ мѣли съотечественици.

Това народно въсхищение ни насърчи още повече да са трудимъ за уличаваніето на тѣхнитѣ мѣстни интереси и да придобіемъ тѣхната благоволенна подпорка

Нѣка кажемъ по-добрь. Нѣравнестваната и материалната подпорка която нашитѣ мѣли съотечественици ни засвидѣ елствуваха, ни насърчи дълбоко да ги държимъ въ убѣжденіето на тѣхнитѣ народни интереси, които сѣ тѣсно свързани съ съ интереситѣ на царското правителство, и да отблѣснимъ отъ помежду имъ чуждитѣ пропаганди и особно московската пропаганда която е била до сега една неопровергатељна пречка на нашето народно развитие.

Нѣ какво виждами ний днесъ? Ний виждами чи това дѣто ний пишмъ не угождавало на балкапанскити чорбаджии; чи за това тѣ расписали на сѣкъдъ за да въспрѣтъ раздаваніето на Турція.

Нѣ това е народниятъ ни интересъ. Тѣхнитѣ постѣпки хичъ не ни очудватъ и о безкуражаватъ. Защото ний знаими положително чи балкапанскити чорбаджии сѣ съгласни съ съ московскитъ панславизмъ; чи тѣ държатъ кореспонденциѣ съ съ московскитѣ агенти; чи прѣди два мѣсеца тѣ сѣ бѣха споразумѣли билъ съ съ Бакалогу да са

туратъ Раковского редакторъ на Българската Пчела.

Това дѣто казувами е толькось истинна колкото е истинна чи тѣ сѣ расписали на сѣкъдъ за въспрѣтаніето на Турція.

И това трѣбуваше таѣ да стане. Защото Турція ги е сѣкоги корила за тѣхнитѣ безумни постѣпки; гони сѣкоги московскитѣ агенти, сръбскитѣ агенти.

Нѣ ако неправѣха тѣя интриги; ако не дѣйствуваха срѣщу нашитѣ вѣстникъ; ако не са обрѣчяха да разпространяватъ и ако не разпространяваха плановитѣ на панславиститѣ, какъ щѣха да издѣйствуватъ балкапанскити чорбаджии отъ московското правителство подпорката която тѣ зематъ за обдържаніето на Съвъстникътъ?

И за да увѣримъ читателитѣ си за тѣя интриги на балкапанскити чорбаджии, ний обнародувахми слѣдующето писмо върху което молимъ царското правителство да обрѣни добрь вниманіето си:

Г-нъ Н. Генсвичъ,

Съ съ благодарение прѣйхъ писмото ви отъ 28 Августъ заедно съ съ единъ пликъ вѣстници, въ което яа молиме да ви стана настоятель въ градътъ ни.

Азъ са радувамъ сѣки пѣтъ когато имамъ случай да послужа на народътъ си. За това щомъ прѣйхъ писмото ви и разумѣхъ писанитѣ ви, азъ отидохъ незабавно да ви раздамъ вѣстници и да ви подпиша спомоществатели.

Нѣ голѣмо бѣше мойто почудваніе като глѣдахъ сичкитѣ хора да стоятъ хладнокрѣвни за вашитѣ вѣстникъ. Сичкитѣ ми забѣляваха чи за тоя вѣстникъ тѣ прѣли пѣвѣстие отъ балкапанскити чорбаджии чи той щѣлъ да има народоубійственна цѣль. Види са обаче чи цѣльта която сте фанали относително къмъ московскитѣ агенти не отговаря тѣврдъ на тѣхнитѣ интереси и за това тѣ расписали на сѣкъдъ споредъ както са научавамъ за да не прѣматъ тоя вѣстникъ, ами да го отфрѣлятъ.

Нѣ народътъ не слуша веке чорбаджии. Онѣя врѣмена минаха вѣке. Слѣдъ като напълнихъ главата на сѣкиго отъ онѣя които нерачаха вѣстникътъ ви, като си увѣриха чи цѣльта на тоя вѣстникъ е да блѣска лопшавитѣ тенденциѣ на панславиститѣ, които праватъ най голѣма зараза за нашето нѣравнество и гражданско напѣднуваніе, азъ едеамъ можихъ да сполуча да ги накарамъ да са подписатъ.

Нѣ и това не стигаеше. Балкапанскитѣ

чорбаджии писали още чи тоя вѣстникъ не щѣлъ да слѣдува цѣла година, което дава по голѣми мѣжнотии за успѣхътъ на вѣстникътъ ви.

Нѣ както и да е азъ сполучихъ за сега да ви подпиша десетъ спомоществанія и да ви прибира парити. Като нди редовно вѣстникътъ ви, сѣкоги списанъ по основата на правдата, сѣки го чете съ съ въсхищение и сѣки извади отъ главата си онѣя мечтанія които балкапанскити чорбаджии бѣха вдѣхнали.

Като ходяхъ да събпрамъ спомоществатели, единъ прѣятелъ ми дади едно писмо писано отъ балкапанскити чорбаджии срѣщу вѣстникътъ ви съ съ което са мѣчаше да ма убѣди чи тоя вѣстникъ не билъ ушъ добрь.

Азъ го веяхъ отъ нѣго за една вечеръ за да го прочета, и като видѣхъ въ нѣго много работи, азъ ви го испроваждамъ за да го причитете.

Приемете и пр. и пр.

Вашъ прѣятелъ

.....

Такъвѣ сѣ писмата които балкапанскити чорбаджии и тѣхнитѣ мекерета расписали на важъ за да играятъ по добрь ролата на панрусизмътъ.

Ний отъ наша страна нѣма освѣтъ да благодаримъ прѣятелитѣ си за добрината която ни направиха и молимъ въ сѣщото врѣме нашитѣ прѣатели отъ другитѣ градища, да благоизволятъ да ни съобщатъ и други подобни писма, за да можимъ да са служимъ съ съ тѣхъ въ нужно врѣме.

ИЗВѢСТІЕ.

Умоляватъ са онѣя отъ нашитѣ спомоществатели които не сѣ си заплатили още спомоществаніята, и които ни забѣляваха чи ще ни ги внесѣтъ подиръ малко врѣме, да благоизволятъ да ни ги внесѣтъ отъ днесъ до двѣ недѣли най-много. Онѣя които не ни внесѣтъ спомоществаніята си до това ваде, ще прѣкъснимъ да имъ испроваждами вѣстници, като оставатъ длѣжни за онѣя вѣстници които са прѣмали.

Никое спомоществаніе не е прѣто безъ прѣдилата или безъ гаранциѣ. По причинна на това ний са принудихми да откажмъ едно число спомоществатели. — Парити отъ външнитѣ спомоществанія ще са испрацатъ по царската поща направо до наз.

ОФИЦИАЛНО СЪОБЩЕНИЕ.

(прѣводъ)

Влогътъ и продажбата на барутятъ, освѣнъ въ тѣя мѣста които са отрѣдени отъ царщината, като са забранени, сѣко нарушение върху този предметъ прави една прѣстъпка. Обаче Наказателниятъ Законникъ като не съдържава никакво расположение което да отрѣжда степенити на наказателността която влече тая прѣстъпка, слѣдующето наказателно расположение са въ отъ Голѣмилтъ Свѣтъ на правосѣдието, за да служи за допълнение на членътъ 166 отъ наказателниятъ законникъ (глава относителна за англичани) и да има сила на законъ. Това расположение което са потвърди отъ едно царско праде което пазѣе за тая работа на 29 Ребулъ-Ахиръ (30 Септември 1864) са обнародува както слѣдува за да го знай сѣки.

НАКАЗАТЕЛНО РАСПОЛОЖЕНИЕ.

Сѣко количество барутъ вложено за да са продава въ какво да е мѣсто, противно на уставити, ще са записува; стопанинътъ и владелецътъ ще са осѣждатъ на наслѣствени работи за три години.

Ако нѣкой-си щети сѣ ставали послѣдствие на едно побухнуване на барутъ държанъ въ какво да е мѣсто нѣ утълюмощено отъ уставити, сайбията на барутътъ ще са накажи съсъ наслѣствени работи, отъ три до петъ години, споредъ важността на причиненити загуби, и отъ 10 до 15 години ако е имало човѣшка смъртъ.

Бизантисъ обнародува миналата педѣла изложение което грѣцкитъ патрикъ прочелъ относително за черковниятъ ни въпросъ при отварянето на едно главно сѣбрание което той свика въ патриаршията преди деветъ мѣсеца почти.

Ний оставимъ за други пѣтъ забѣлежителна сѣ които имамъ да направимъ върху това пълножение като пѣзамъ днесъ материалното врѣме:

Като са възскачихи на патриаршескиятъ вселенски прѣстолъ, непосредствено на едно съсъ други въпроси сѣ законихи и за този въпросъ, за българскитъ. И най напредъ почетоими потребно да земимъ известие за онова мѣсто сѣ било до тогава направилъ свѣтлѣтъ синода и опрѣделената отъ патриаршията комисія за рѣшеніето на този въпросъ. За това и първо свикахихи рѣшенната комисія, която ни наложи направеното до сега върху този въпросъ, какното слѣдува.

По слѣдствие на разликата, която сѣществува отъ нѣкое врѣме помежду патриаршията и братята Българи, Високата Порта опрѣдели за рѣшеніето ѝ да стани една десеточленна комисія, на която петте небългарски членове сѣ избраха по силата на Нейно Високо Праде отъ пост. свѣсенъ народенъ свѣтъ, събрахъ на 24 Априлиъ 1862 година подъ предсѣтелството на Н. С. напредъшниятъ цареградскій Г. Юлима; а другити петъ сѣ избраха отъ братята Българити. Като са събра казанната комисія, българскити членови предложиха осемъ точки като съставляюща основата на разликата нмъ.

Точка 1-ва. Българскитъ народъ иска да участвува въ избирането на вселенскиятъ патриархъ съотѣствително съсъ множеството си.

Точ. 2-ра. Той иска да стана половината на синодътъ отъ Българи.

Точ. 3-та. Да са състави единъ свѣсенъ българскій свѣтъ.

Точ. 4-та. Да са даде народенъ печатъ на единъ духовенъ и на единъ мирски членъ отъ българскитъ свѣтъ.

Точ. 5-та. Патриархътъ да не може да сваля или да назначава първитъ митрополитъ и помощникътъ му мирянинътъ.

Точ. 6-та. Архїерсити на българскити епархїи да сѣ прѣдлагатъ отъ овдовѣлѣтъ епархїи и да сѣ избиратъ отъ народниятъ българскій свѣтъ.

Точ. 7-ма. А въ епархїити, въ които има и Гърци и Българи раздѣлено, архїерсити да сѣ избиратъ отномежду овиъ народъ на епархїята, който е по многочисленъ.

Точ. 8-ма. На сѣкій архїерей да сѣ опрѣдѣли годишна заплата съобразна съ степенята му.

И като са зе първо подъ видъ първитъ членъ за избирането на вселенскиятъ патриархъ, слѣдъ много разскачанїи сѣ опрѣделили съ общо мѣстие на всичкити членове слѣдующето:

I. Откакто са измѣнива третата глава на уставътъ, личното съставление на избирателното сѣбрание и начинътъ на опрѣдѣленіето на различнити избиратели сѣ назначава какното слѣдува.

II. Отъ духовнити ще бждатъ избиратели само членовити на синодътъ, понеже той прѣдставлява сичкити митрополити, а такожде и ираклийскитъ митрополитъ (ако той не е членъ на синодътъ), ради древниятъ редъ, който сѣ относѣ тука; исключатъ сѣ же сичкити други случайно находящи въ столицната архїерей.

III. Отъ жителити на Цариградъ избиратели миряни ще бждатъ:

1. Единъ отъ клирицити на патриаршията, голѣмилтъ логотетъ.

2. Мирскити членови на свѣсенниятъ свѣтъ.

3. Трима отъ овиъ дѣто носятъ граждански чинъ отъ първата до втората степенъ, или воененъ чинъ до степенята на миралайтъ, и двама отъ гражданскити чиновници.

4. Прѣдставителити на нияжествата Молдо-Влахїи и Сербїи, и самоскиятъ князь или прѣдставителъ му.

5. Отъ ученити пращи двама, и единъ учителъ и единъ законовѣдецъ отномежду отличити.

6. Шесъ отъ по значителнити търговци и сарафи.

7. Десетъ отъ по първити еснафи, какното отъ кожухарскитъ, отъ тютюнджискитъ, отъ чохаджискитъ, отъ абаджискитъ, отъ халбарскитъ, отъ градинарскитъ, отъ бакалскитъ, отъ захреджискитъ, отъ бакарджискитъ и отъ мѣсарскитъ.

8. Осемъ отъ еноринти, които сѣ въ градътъ и около градътъ съсъ Босфорътъ.

9. Първитъ отъ епитропити на българската, на Фенеръ черкова.

IV. Отъ жителити на вѣлшинити епархїи ще бждатъ избиратели миряни отоманскити подданници, които сѣ избиратъ и провадатъ отъ доуслѣдующити епархїи.

V. Избирането и назначеніето на различнити тѣзи избиратели ще става отъ избирателнити сѣбори, които ще да сѣ свикахъ по слѣдующити каталози, които има да са приготвѣтъ цомъ овдовѣтъ патриаршескиятъ прѣстолъ.

A. По прѣдложеніето и стараніето на свѣсенниятъ свѣтъ, намѣстникътъ ще иска непосредствено чрезъ такарѣ отъ Високата Порта потвърденъ каталогъ на сичкити вѣлобще подданници православни христїйни носящи граждански или воененъ чинъ, занимающи граждански длъжности и постоянно живущи въ столицната, въ който каталогъ да са означаватъ и вѣдѣтъ на степенята нмъ. Като са земъ този каталогъ, намѣстникътъ ще удържи една копія, а

подлинникътъ ще прѣдаде на свѣсенниятъ свѣтъ за да са помѣсти въ архивити му.

B. Свѣсенниятъ свѣтъ сѣкъ намѣстникътъ ще да състави най скоро по собственити сѣ свѣдѣния и по свѣдѣніята, вѣсти отъ хора, достойни за вѣра и принадлежащи до различни класове на ученити, каталогътъ на сичкити живущи въ столицната и отнасяющия по науката православни христїйни, отъ които отоманската народност ѝ да сѣ, какното на врачѣ, на законовѣдци, на учителѣ, на механици, на геомѣтри и на други, който каталогъ, слѣдъ като сѣ одобри единогласно въ свѣсенниятъ свѣтъ и сѣ потвърди отъ намѣстникътъ, ще са дава на свѣсенниятъ свѣтъ за да са помѣсти и нареди каквотото са по горѣ рече, а намѣстникътъ ще зема отъ нѣго копія.

B. Споредъ истїятъ начинъ, ще са съчинити отъ свѣсенниятъ свѣтъ и потвърди, ще сѣ положи и пазѣ, какното са рече, въ този свѣтъ каталогътъ на сичкити почетни и по значителни въ Цариградъ търговци и сарафи Христїйни отъ сѣка подданническа народностъ.

Г. Сѣкой отъ означенити въ седмїятъ редъ на III членъ еснафи да са повинва отъ намѣстникътъ, по прѣдложеніето и прирѣжаніето на свѣсенниятъ свѣтъ. По първитѣ же на сѣкой отъ тѣя еснафи да сѣ събиратъ отдѣлно и да съчиняватъ по правдѣ и по правосѣди каталогътъ на по почетенити и по прѣднѣти хора на есназѣтъ и на сичкити му отдѣленїа, ако има много таквизи, и това пакъ отъ сѣка подданническа народностъ. Този каталогъ подписавъ или подпечатанъ, ще са подлагъ, чрезъ намѣстникътъ, на свѣсенниятъ свѣтъ, който, като го одобри, ще го даде на намѣстникътъ да го потвърди и послѣ пакъ ще го зема да го варди.

Д. Да са съчинити отъ намѣстникътъ и отъ свѣсенниятъ свѣтъ каталогътъ на еноринти, които сѣ въ градътъ и около градътъ съсъ рѣмелиската страна на Босфорътъ, и този каталогъ, като сѣ потвърди отъ намѣстникътъ, да сѣ прѣдава подобно на свѣсенниятъ свѣтъ, за да го помѣсти въ архивити и да го варди.

E. По прѣдложеніето и стараніето на свѣсенниятъ свѣтъ, намѣстникътъ ще заповѣда тутакси, чрезъ окружни писма, на митрополитити на вѣлшинити епархїи да съчинятъ и подпшѣтъ заедно съсъ по първитѣ христїйни каталогътъ на сичкити въ епархїити и въ епископїити нмъ градове, пазани и села, въ който да са означени кон отъ тѣзи градове сѣжъ стѣлнини на митрополити, на епископїити и на казити, и да го провадатъ на патриаршията. Отъ тѣя каталози раководимъ свѣсенниятъ свѣтъ, на който тѣ ще сѣ прѣдаватъ отъ намѣстникътъ тутакси като дойдѣтъ, ще състава единъ окончателенъ каталогъ за сѣка отъ епархїити, които, съгласно съсъ IV членъ на настоящето приравненіе трѣбува да избиратъ и да назначаватъ или отъ тѣзи или отъ тука, сѣка отдѣлно или нѣколко наедно, по единъ избирателъ за сѣбранието, което избира патриархътъ. Первообразити на тѣя каталози, потвърдени отъ намѣстникътъ, ще са вардѣтъ въ архивити на свѣсенниятъ свѣтъ, а копія ще са помѣщава, както сѣ по горѣ рече, въ особенїи за тѣзи цѣль кодексъ.

Прѣводъ на визирското праде кѣтъ управителити на областити въ Имперїята.

Като ветхїятъ дълъ на патриаршеската касса на грѣцкитъ народъ сѣ възскача на 27000 кесин, и като исплащаніето му назначено въ уставътъ чрезъ особитѣ членѣ, треба да стане чрезъ разхвърленіе между подчиненити подъ вселенскитъ прѣстолъ православни, св. Синодъ, наедно со свѣсенниятъ свѣтъ, като размисли върху това, доказа, споредъ цѣла

денятъ пазарогъ отъ Театеръ Ханеги Амуре (Нуфузъ театери) да се разхвърля реченото количество съразмерно по 6 гроша на всеки човекъ. Прочее, по основа на горьоречените си ръни да се събере реченото количество чрезъ местната властъ въ всяка страна. А понеже патриаршията е управително началство на духовните работи на народътъ, и реченото количество на дългътъ се е похарчило за тяхъ (работи) и за това исплащанieto му надлежи да стане отъ онѣя които сѣ са ползували отъ това управление, и понеже уставътъ, който съдържа исплащанieto на тоя дългъ се нареди съ външгласно мнѣние отъ народътъ, и следователно се потвърди и отъ правителството, и отъ тая страна никой уже не може се противи; заради това, вѣй като се споразумѣете съ приличните въ управленieto ви, обявете и разсчете тѣмъ добъръ на по главните отъ народътъ и следователно разхвърлете, и като събирете съ благочиниенъ начинъ количеството което е назначено тука вътрѣ, минете го на равносметката на онова което се проважда съскѣи мѣсяцъ до императорската хазна (хазней джелле) за да се даде на патриаршията.

Въ краятъ на Ребуль Есель
1821 (авг. 21 1864). — ФУАДЪ.

„Като е на сичкити извѣстно, казва Та вим и Виказ, Н. Ц. В. отъ благополучното Си въскъсване на прѣстолътъ, като е желалъ повече отъ сѣко друго развитieto на странити и на жителити на високата Си имперія, чрезъ по животворни сръдства, и настоятелно и бждущето имъ благополучие, полага за тѣзи цѣль непрестанны попеченія и старанія. А понеже, благодарение Богу, се показаха плодове и благошриятни послѣдствія отъ това високо рѣшеніе и благость, наистинната сръданието на Н. Ц. В. върху прѣстолътъ на високата имперія стана начало за спасителна епоха на държавата и на народътъ, както се види това отъ безбройни доказателства. Като прибавление же на сичкити тѣхъ добрини, Н. В. благоизволи да издаде императорска заповѣдь да се тури въ дѣйствиe начертанното по долу.“

„Понеже е припозната нуждата както отъ едно добро и успешно дѣйствиe на управленieto, което (дѣйствиe) е по голъмото сръдство за напредъванieto на държавната сила и първото основание за благошриятieto на царството и на народътъ, така и отъ направата на едно добръ дѣйствуещо устройство и на една дѣйствителна сила за дѣлата на управленieto, на економіята и на напредъванieto, и понеже подъ същата на Н. В. потребности за това сръдства са сполучватъ, голъмата полза, която ще произлезе отъ усиленieto и отъ овръщенieto на тѣхъ сръдства, е за сичкити явна. Освѣтъ това, понеже раздѣленieto на повечето области не е правилно и има безредіе относительно до управленieto, така щото и за най малкъ работа сѣко управително отдѣленіе са споразумѣва направо съ сръдоточното управителство, а този начинъ произвежда мжнотити и свършуванieto на работити са отлага, и понеже длжностити и начинътъ на избранieto на областнити съвети не е редъ, а управителнити дѣла са разгжждатъ раздѣсно съ сѣ по законити сѣдби и съ сѣ прѣстѣпление на частни хора, заради това, се види нужно да се раздѣлятъ както трѣбува, главнити управления и управленія, така щото главнити управления да иматъ дѣйствителенъ и влѣтеленъ надзоръ надъ управленіята, а тѣхъ послѣднити надъ подуправленіята, и да се нареджтъ сжществующити съвети и раздѣлътъ, съотговорно съ сѣ работити и сждбити. По тѣзи причина стана съразмѣшеніе за основнити устави, които мо

гатъ да докарать управителственото уреждане, и съ сѣко че е явно, чи положенieto имъ по сичката държава ще принесе полза, и понеже въ тавина голъми управителствени работи е благоразумно да се води човѣкъ слкога отъ онитѣ, намѣри са за благословно колното за сега, да се сдѣли само една частъ за топа устройство въ Анадолю и въ Румели и да се тури въ дѣйствиe тамъ само за онитѣ, тачи ако би въ приложението му са сръдце нѣкой недостатъкъ или прѣпатстае да се исправи, намѣсто изведжжъ да се тури въ дѣйствиe по сичката държава.

„За първата частъ която ще стани въ Румели за онитѣ, министерскитѣ съветъ намѣри за добръ и Императорското Праде потвърди да се сдѣдинжтъ нишкото главно управление (освѣтъ призьриското и екопійското), силнстренското и видинското, които състоитъ отъ управленията на Нишъ, на Видинъ, на Софія, на Тулча, на Варна, на Русе и на Търново, и да се убраува едно по горно управление, подъиме: по горно управление на дунавскити страни (Вилаети Туна); да се нареджтъ други съвети, да имъ са опредѣлжтъ длжностити за да разгжждатъ управителнити работи. Давинти споредъ уставити, и прѣстѣпленіята, и да се назначи начинъ за управленieto на тѣзи съвети, които да оздравява и правителството и жителити.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

КАЗЪНЪЛЪКЪ, 4 НОЕМВРИЯ. — Въ единъ отъ послѣднити ви бройови прочетохъ една кореспонденція отъ нашитѣ градъ която ви убаждаше запираніята на нѣкои-си ученици и които глѣчене строго поведението на нашити чорбаджіи които искахъ да управлѣватъ градскити ни училища въ името на производството.

Тая кореспонденція смжти малко нашити чорбаджіи. И наистина това трѣбуваше да стані тѣхъ. Защото на една епоха тавъзи каквато е нашата, въ която царското правителство глѣда да учати сичкити лошаини които смущаватъ спокойствието на жителити, тая кореспонденція не бине безъ интересъ на която да обрѣни особено си вниманіе.

Нъ чорбаджити не разбегатъ тенденціити на въкътъ ни и грижити на царското правителство. Тѣ искатъ сѣкога да бждатъ тавизни каквито сѣ биле до сега: владуванieto и монополътъ или по-добрь робуванieto и илтизъмътъ. Нъ това е веке едно заблудженіе на нашето време.

Азъ казувамъ заблудженіе на нашето време. Защото днесъ чорбаджилжътъ или трѣбува да печезни или трѣбува да се съобрази съ сѣ духътъ на нашата епоха.

Вишъ имъ умѣтъ та кмъ врой паванъ. Миналата недѣля итнотина заедно съ сѣ меркетата си са събраха въ канцата на едного чорбаджія. Слѣдъ нато разсуждаха кореспонденціята ви и слѣдъ като рѣшиха щото тая кореспонденція да се изболчи, тѣ повикаха едного отъ учителити за да направи потребніятъ отговоръ.

Учителятъ не са забави да будовдовствори исканіята имъ. Той направи единъ отговоръ съобразенъ съ сѣ тѣхнити идеи. Чорбаджити го пригладѣха и одобриха. Нъ го оставиха за подиръ; защото имало още нѣкой и други работи да се притурятъ.

Вишѣ глупостъ! Като че кореспондентитѣ ви не е ималъ право да хортува за тѣхнити безсовѣстни постѣпки, ами да го критикува, Тѣшко и горко на тоя вѣстникъ който ще отвори съдѣловити си и на тѣхъ тѣхна статія когато цѣль мемлекетъ знае и

подтвържава дѣйствителността на работити на кореспондентитѣ ви.

Преди три мѣсеца аяха заседание, Въ тѣхъ заседание чорбаджити разгждуваха защо младити да са протестувать сръщу тѣхъ.

Г-нь Куестднъ х. Койоглу е отъ старити, нъ той е сѣкога расположенъ да държи страната на младити. Нъ единъ човѣкъ можн ли да излезе на глава на десѣтъ души?

Разногласieto е динъ сѣрбесъ помежду младити и чорбаджити. Нъ сичкого ли дава да мислимъ чи младити ще тържествува въ ако знаатъ да удържатъ сѣгласieto помежду си, което прави силата на пѣщата.

Не бини ли хилѣди пътѣ по-добрь да са сѣгласжтъ стари и млади на едно безъ да ставатъ тѣхъ тарафи на сѣка една махла които разчепуващъ цѣла градска община?

БИТОЛА, 12 НОЕМВРИЯ. — Нѣма нищо по-важно да ви убадъ освѣтъ енергическити мѣрки които зема новитѣ ни управители Хюснин-паша. Отъ пристигнуванieto му ласамъ въ градътъ ни той распрѣсѣ на сѣждѣ една спасителна етрохонія.

Прѣобразуваніята и улжченіята слѣдуватъ да се увѣждатъ въ сичкити клонови на управленieto.

Едно лице което го мисля за добръ научно, ми даде слѣдѣющити подрѣбности за службата на пѣщитъ новъ управителъ.

Като е влѣзълъ отъ рано въ поприцето на управленieto, Хюснин-паша са бѣше отрѣдѣлъ за помощникъ на Мехмедъ Еминъ-паша, млнстръ на зангито, и той е спомогалъ доста силно тогози чиновника за да са исчистятъ сокѣцити на столицната отъ злодѣлнити които ги уностошаваша.

На 1854, сжщитѣ Мехмедъ Еминъ паша са наименова управителъ на Македонія, на Тесалия и на Епиръ. И тогива тѣхъ провинціи са уностошаваша отъ хайдуци. Тѣхъ хайдуци на четъ до 60—100—150 души обикаляха окръжїята, рбнѣраха, горяха, уностошаваша. Заслужити които правеше Хюснин-паша ни лисуваша да привлѣчатъ пакъ вниманieto на Мехмедъ Еминъ-паша. И тѣхъ той не забави да го отрѣди вѣговъ намѣстникъ въ Епиръ, провинція отъ която жителити изаха да са уплакуватъ, освѣтъ отъ другити лошаини, и отъ злоупотрѣбеніята на малкити главатарѣ на окръжїето.

Щомъ пристигна на правителството си Хюснин паша зима енергически и строги мѣрки за да настани на сѣждѣ редѣтъ, да унищожи злодѣйството и да тури подъ наставленieto на законътъ и подъ покровителството на едно отеческо управленіе, интересити на хората.

Подиръ топа той са проводи съ сѣ сжщата титла за пѣмѣтникъ въ Тесалия, провинція, която както я казахми, са уностошаваша отъ многочетни хайдути.

Мисїята която зима Хюснин паша бѣше вѣчна и би обезкуражила сѣки други, по-малко рѣшителенъ како него. Той я прѣдирѣ пакъ обаче, можн да сполучи, и царското правителство възнагради неговата ревнѣстъ като го наименува управителъ на Салоникъ и послѣ главенъ управителъ на Ливия.

Повиканъ подиръ малко прѣше въ Цариградъ, той са уреди отъ набедаваніята които огправниха сръщу му и са тури пакъ на чело на правителството на надиата провинція на Румели.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Европейскити вѣстници слѣдуватъ още да разгждуващъ новата депеша на Г-нь Друенъ Делой.

Вѣстникъ де Сіежъ дѣ мисли, тая де

пеша като едно прилъпяване на собствена-та му политика.

Окръжното писмо толкосъ пътя извѣстено на Г-нъ Друенъ Делюй, казува ле Сіекъль, излъзи веке на бѣль свѣтъ, и ній са съмняваме ја радостта на нашии неприатели.

Ній казувахми вчера чи самити приключе: ія могатъ да отрѣдятъ истинскіятъ развумъ на конвенціята. Г-нъ министарътъ на външнѣ работи мисли както насть. Той казува чи приключе: іята сами могатъ да турятъ за да чити, и той го казува буйвално. Ній кавахми, чи ако търсимъ рѣшеніето и по текстовити и по разгледаніето, то не можеше да ни заведе на никакво слѣдствие. Г-нъ министарътъ на външнѣ работи го мисли тъй, и нѣгови фрази сѣ значителни. На приключе: іята, казува той, е дадено да турятъ за да чити. Законността както и благоразуміето не позволяватъ да търсимъ мапрѣшъ рѣшеніето нмъ въ празни хипотези.

Г-нъ Друенъ Делюй обѣзва чи италианското правителство са отрѣкло отъ насилственити сръдства; ній го знайми. Тія сръдства, Г-нъ министарътъ на външнѣ работи ги разгледува: тѣ сѣ дѣлнѣята на революціонални агенти и наклонителни подбужденія къмъ бунтови.

Л'Опиніонъ Насіональ тълкуса както слѣдува слободата на дѣйствието.

Какво значи тая " слобода на дѣйствието, въздържана въ шестото предложене на депешата на Г-на Маларета? Дали е това слободата да са отиди на Римъ, и, както казува Г-нъ Жирарденъ, да са устрѣли още веднѣшъ революціята която ще набухни са моволно? или пакъ е слободата за да са одържимъ въ едно положене на непамисаніе, което е самото начало на нашета международна политика?

Колкото за насть ній, смя пълно увѣрени. Дѣйствително що ни е грижа дѣто сѣ забранили на Италия употрѣбленіето на подвезни дѣйствія. Нужни ли сѣ тѣ? Усмихътъ не вързи прѣвъ сѣмн телни часови на нощта, нити прѣвъ единъ кортешъ отъ подбудителни агенти, нѣ той вързи прѣвъ голѣмото слѣнце съсъ съвѣстѣта на народътъ. Що ни е грижа ако Италия не ще можѣ да аеми Римъ за столица безъ сочувствіето на Франция? Франция ще склопи рано или късно.

Ній знайми какво "ще" кажатъ думити „примиряване на Италия съсъ папството“ Това примиряване не е възможно освѣн върху основата на слободната черкова съсъ слободната земя. Прочее тая фраза не значи нищо или значи: раздѣляване на черковата и на земята, и слѣдователно независимостта на духовното папство, и паданіето на свѣтското папство.

Вѣстникъ Франция обнародува пѣколко параграфа отъ една брошура на Г-на Прудхона сръщу италианското единство. Г-нъ Жирарденъ, въ вѣстникъ ла Прессъ, опира, на тогѣзи писача, генералнѣтъ Конвіанъ Іанкуръ който представиле това единство съсъ тія думи въ списаніята си писани на 1822.

Трѣбуваше да са изпълни най горѣщо-

то желаніе на народити на Италия като са направил отъ сичкити чѣсти на тоя полуостровъ една само и голѣма монаршія която щеше да направи на императорътъ единъ съюзъ основанъ върху общити интереси, и слѣдователно толкосъ якъ колкото и трайливъ и на когото първото дѣйствие щеше да направи сръщу Австрия една страшна диверсія. Съсъ тоя начинъ императорътъ щеше да земе славата паена за оногва който ще изпълни това желаніе толкосъ естествено и толкосъ праведно на единъ голѣмъ народъ раздробенъ отъ политиката на послѣднитѣ вѣкови, желаніе което трѣбува да са изпълни рано или късно.

Г-нъ Жирарденъ туря още и мнѣніето на Сисмонди когото много хора мислятъ на криво за италиански историкъ.

Италия казува тоя историкъ е смазана, нѣ тя още мърда и упитува съсъ любовъ слободата, добродѣтелта и славата; тя е завързана за синджирити и кѣвава, нѣ тя познава още силити си и бѣднитѣ си предъзначенія; тя са глѣчи отъ онія на които тя е отворила попрището на сичкити успѣхи, нѣ тя знай чи тя е направена за да ги замини пакъ, и Европа нѣма да има рахатъ до когато народътъ, който е запалилъ въ сръдніята вѣкъ свѣтилото на ц вилзацията съсъ свѣтилото на слободата, ще можѣ самъ си да са радува отъ свѣтлината която е сътворилъ.

СЪБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Н. П. Арифъ-паша главнѣтъ силнстренски управителъ, доди въ неделя въ столицата съсъ австрійскіятъ вапоръ отъ дунавската линія.

— Миналата сѣбота доди въ градътъ ни съсъ францускѣтъ вапоръ виконтъ де Грюмбергъ, извъреднѣтъ посланикъ и пълномощенъ министаръ на белгійскіятъ царъ при Високата Порта.

— Споредъ Англіискіятъ журналъ на градѣтъ ни, една англо-француска компания полскала тѣзи дине отъ Високата Порта дозволеніе да направи желѣзенъ пѣтъ отъ Першембе-Пазаръ, на Галата, до Бююкъ-Дере, съсъ правдана да можѣ да го продължи до Бургасъ.

— Юдѣ заглавие: опасно е да са турятъ пари въ уста, алгерійскіятъ мониторъ казува слѣдѣщата случка: миналѣтъ мѣсець е едно момче на десетъ години отишло да купува нѣщо за майка си, тъй както праватъ много момчета и били много хора, то турило единъ голганъ въ устата си и отъ раздросованіето на върнежѣтъ, то го приглатило.

Наизразно сѣ мжчилъ единъ лѣкаръ съсъ една кука за да го извади отъ гърлото му; момчето са опирало съсъ една жива упорностъ. Момчето държало тоя голганъ въ утробата си единъ день и една нощъ. Подиръ това то са завело на болницата дѣто докторити съсъ голѣми мжчотини и съсъ много куки едвамъ сполучиха да го извадатъ.

Днесъ дѣтето е вѣнъ отъ опасностъ. Нѣ колко каххри притеглиха родителити въ трій сѣтъ сахати вѣтрѣ! Момчето истеглило толкосъ много презъ дѣлти операци цѣто казало на майка си: „маме обичамъ по-добрѣ да умра, нѣ да не ме мжчатъ веке.

Родителити трѣбува да турятъ повѣстьта на тая случка предъ очити на сичкити момчета които знаатъ да четатъ.

— Споредъ нѣкой писма отъ Сицовъ, го-

лямъ силъ ударилъ по тія мѣста. Прѣвъ уллицити неможѣ да са минава отъ много калѣ.

— Казуватъ чи грѣцкѣтъ патрикъ далъ единъ таирѣръ на Високата Порта относително за народити ни владци.

— По заповѣдъ на Н. Ц. В. Султанѣтъ 80,000 пушки сѣ излъли въ Иѣция, Цѣната на сѣка една пушка струвала 60 франга.

— Одіанъ ефенди, управителъ на политическити работи отъ Туна Вилаети ще трѣбни тая неделя за местото си.

— Пишатъ отъ Видинъ, чи на 2 Ноември, Н. П. главнѣтъ управителъ на дунавската областъ, Матхадъ-паша отишълъ съсъ вапорѣтъ Килчѣ-али въ Ломъ и отъ тамъ съсъ кочилъ въ Нишъ.

— Научавами са чи едно праде щѣло да излъзе тая неделя което дозволява на казанлъшкѣтъ панаиръ да тран 15 дена.

— Пишатъ отъ Търново:

На тукашнѣтъ грѣцки владикъ му црѣкнаха ушити като чу че са чете висока заповѣдъ за събиранието на патриаршескити дѣлгови. Той са закая на епархіотити си и са фали че подиръ това ще ги накара да млатѣтъ и на него което му са нѣщо дѣлжнѣ отъ когато сѣ са отказали да го познаватъ за пастиръ. Тѣзи слухови твърдѣ смуцаватъ и дравнѣтъ народа, особено сиромаситѣ сѣ твърдѣ безпокойни, защото като сичкити царски даноци сѣ распрѣделени на спорѣдъ имуществото на народа не са бѣща никаква тяжестъ, но този за патриаршіята данокъ като е расхрѣленъ на нуфузъ пѣлъзова чи по имотити хора които обикновено иматъ по малко дѣца ще платятъ по малко, а сиромаситѣ сѣ по малкото си дѣца ще платятъ по много. Въображете си положеніето на единъ сиромасъ баща, който имъ 5 6 дѣца безвъзрастни за които нѣма хлѣбъ да ги нахрани, трѣба да плати петъ ката повече отъ колкото оногвазъ който е въ състояние. И още повече тежко са види на народа това, расхвърляване на спорѣдъ нуфузъ защото пѣлъзва че на три години дѣте като има нѣкой и за него трѣба да плати 6 гроша. Никого Правителството не е обмислило сѣ данъ крмачетата йоще дѣца, но ето Гр. патриаршія го направи!

Казаалити си събираха за това нѣщо но не знайми какво са рѣшили, чувѣми че оставили да са молятъ на правителството чрезъ Н. П. Метхатъ паша да по си отмѣни отъ народа това даждіе. Ній, казуватъ, никогѣ не сѣм останали дѣлжнѣ нѣщо на владцити, додѣто ги познавахми и ако има патриаршіята борѣ то можѣ да е че владцити не сѣ си плащали на патриарха. Ако е тъй да продадѣтъ коначити си дѣто сѣ ги правили сѣ тѣзи пари и да си платятъ борчовити, и други таквизъ приказки са приказватъ между народа.

ИЗВѢСТІЕ

Една учителка Българка, отхранена съсъ добро воспитаніе, снабдена съсъ добри науки, която познава граматика, аритметика, землеописаніе, исторія, рѣководіе и пр. и пр. желае да са настани за учителка въ нѣкое дѣвическо училище. Онія отъ нашии стѣгественници които иматъ нужда отъ една учителка съсъ потребнитѣ качества нѣка са отправи до редакціята на Турція.